

Протягом значного часу післядипломна освіта мала всі характеристики формального типу освіти, і лише після прийняття Закону України «Про освіту» додатково розпочали визнаватися сертифікаційні програми, тренінги, семінари, семінари-практикуми, семінари-наради, семінари-тренінги, вебінари, майстер-класи тощо. У межах неформальної освіти відсутні жорсткі рамки щодо місця, часу, періоду і методів навчання, тому кожний бажаючий може вільно включатися до навчання. Нарешті, інформальна освіта фактично є віддзеркаленням самоосвіти людини протягом всього її життя. Тому при характеристиці інформальної освіти особливе значення має ступінь сформованості в індивіда самоосвітніх компетентностей. Поза самоосвітою та саморозвитком ідея компетентнісного, особистісного та професійного зростання педагога є нездійсненою.

Висновки. В контексті Нової української школи, реалізації реформ важливо не загубити напрацьований досвід щодо форм, шляхів, методів професійного розвитку педагогів. Система післядипломної педагогічної освіти, підвищення кваліфікації вчителів як її складова, безумовно повинні зазнати суттєвих змін. Однак у процесах усіх трансформацій важливо опиратися на наукові підходи, забезпечити системний характер функціонування, не перетворити зміни на «данину моди».

Література

1. Зязюн І. А. Філософія поступу і прогнозу освітньої системи / І. А. Зязюн // Педагогічна майстерність : проблеми, пошуки, перспективи [монографія]. – К.; Глухів : РВВ ГДПУ, 2005. – С. 10-18.
2. Деркач А. А. Акмеологические основы развития профессионала / А. А. Деркач. – М. : Издательство Московського психолого-соціального інститута ; Воронеж : НПО «МОДЭК», 2004. – 752 с.
3. Яремко Г.В. Теоретичні засади професійного розвитку педагогів// «Молодий вчений» №12(39), грудень, 2016р. С.554-558.
4. Волченко О. М. Формування комунікативної компетенції майбутніх учителів іноземних мов у вищих педагогічних навчальних закладах: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 / Ольга Михайлівна Волченко. – К., 2006. –261 с.
5. Варламова Ю.В. Професійний розвиток педагога: навчання упродовж життя//«Післядипломна освіта Дніпропетровщини: історія та виклики сьогодення»: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю (17 грудня 2019 року, м. Дніпро) / за ред. Сиченка В.В., Романенко К.М. Дніпро: КВНЗ «Дніпровська академія неперервної освіти» Дніпропетровської обласної ради», 2019. 334 с.

УДК 378.14

Колодійчук Л. С.

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри електротехнологій та експлуатації енергообладнання
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»
kollub@ukr.net

ПРОЕКТУВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОЇ СКЛАДОВОЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В АГРОТЕХНІЧНОМУ ЗВО

Проектування результативної складової освітнього процесу в агротехнічному закладі вищої освіти визначає результат підготовки майбутніх фахівців електротехнічного профілю – формування професійної компетентності. Обираючи шляхи, які створюють дієвий вплив на формування професійної компетентності майбутніх випускників електротехнічних факультетів, було враховано аргументи, які навела О. Пометун. Авторка вважає, що одне з головних завдань освіти полягає в тому, щоби навчити студентів знаходити правильні рішення в конкретних ситуаціях: навчальних, життєвих, а потім професійних [1, с. 66].

У цьому контексті, забезпечуючи результативну складову проектування освітнього процесу підготовки майбутніх фахівців електротехнічного профілю, ми використали декілька методів: розв'язування нестандартних задач, самостійна робота різного рівня складності при підготовці до олімпіад, навчальні проекти, підготовка постерних презентацій тощо. Тобто при проектуванні результативної складової ми надавали освітньому процесові компетентнісної спрямованості.

Насамперед у процесі професійного становлення майбутнього фахівця електротехнічного профілю важливо створити умови, в яких він перебуває у різноманітних виробничих ситуаціях, із яких самостійно знаходить вихід. Ми помітили, що під впливом моделювання виробничих ситуацій студент змінюється так, що новими компетентностями позбувається власної невпевненості і здатен приймати вірні рішення технічних завдань в умовах нетипових ситуацій.

Виробнича ситуація сприймається й усвідомлюється майбутнім фахівцем як задача, що потребує відповіді на конкретне технічне питання. При цьому вона постає як проблемна ситуація, тобто суперечність між відомими знаннями студента на сьогодні і тим, до чого він прагне. Для вирішення таких ситуацій майбутній фахівець повинен усвідомити проблему та задіяти активні логічні операції: аналіз і синтез, індукція і дедукція, абстрагування, порівняння, узагальнення тощо.

Приклад вирішення виробничої ситуації, пов'язаної з автоматичним керуванням електропроводнагрівною установкою в аграрному виробництві, зображено на рисунку 1. Зокрема розроблено блок-діаграму з використанням мікропроцесорної техніки в програмному середовищі Labview, яка описує логіку роботи електротехнічної установки. Перевагою такого середовища є повністю графічний інтерфейс із візуалізацією даних, який реалізується віртуальними пристроями.

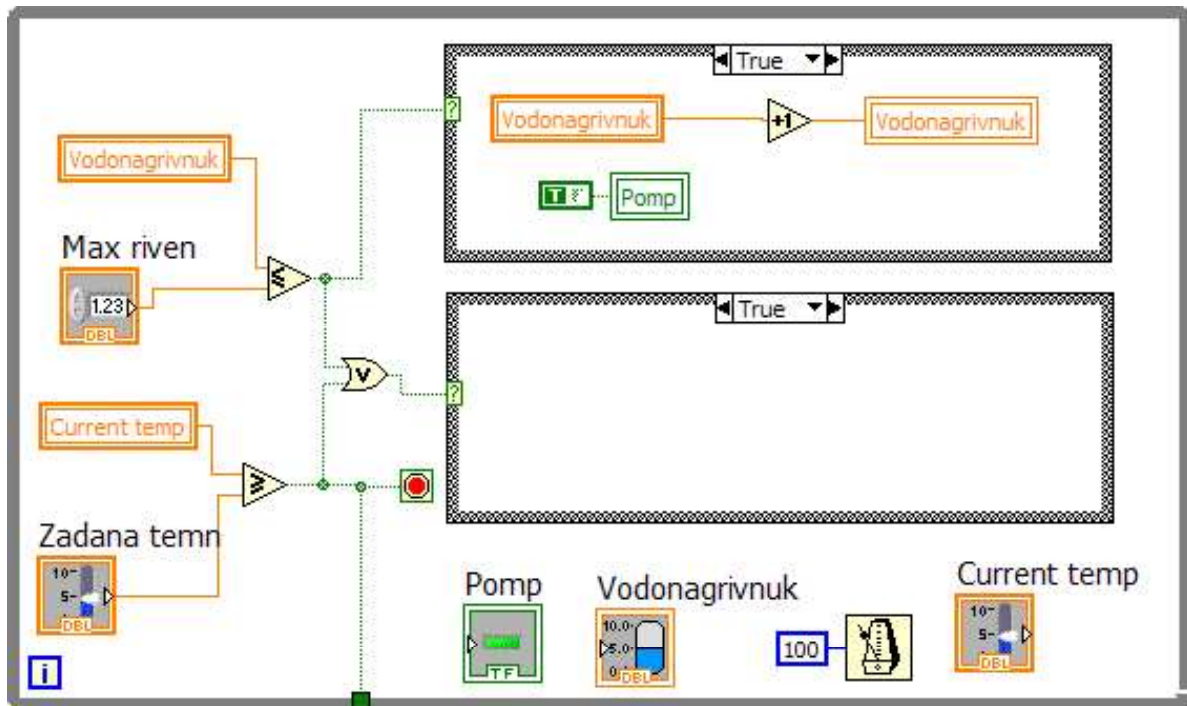

Рис. 1. Модель роботи електроводонагрівника в програмному середовищі Labview.

Отже, вирішення завдань щодо підготовки майбутніх фахівців електротехнічного профілю в агротехнічному закладі вищої освіти з високою професійною компетентністю залежить від проектування результативної складової освітнього процесу.

Література

1. Пометун О. Компетентнісний підхід – найважливіший орієнтир розвитку сучасної освіти. *Рідна школа*. 2005. № 1 (900). С.65–69.

УДК 372.862:378.046.4(043)

Колодійчук О. Я.

кандидат педагогічних наук, викладач кафедри змісту та методик навчальних предметів ТОКІППО

oleh71kolod@gmail.com

ПРОБЛЕМИ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПІДВИЩЕННЯ ФАХОВОГО РІВНЯ УЧИТЕЛІВ «ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ» І «ТЕХНОЛОГІЙ» В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ОСВІТИ

Актуальність та постановка проблеми. Про необхідність реформування системи загальної середньої освіти України, підвищення її якості та конкурентоспроможності у світі свідчить низка документів: Закон України «Про освіту», Концепція «Нова українська школа», державні стандарти та ін.

Однією з найактуальніших проблем сучасної української освіти, обумовленою у вищезазначених документах, є підготовка компетентного учня, який буде здатен реалізувати свої освітні надбання у процесі життєдіяльності. Серед ключових компетентностей, які необхідно сформувати й розвивати в учнів, виокремлено компетентності у галузі техніки і технологій. З-посеред інших пріоритетне місце у підготовці технічно та технологічно компетентної